

9. Ökumenikus Diákfilmszemle - a döntőbe jutott filmek alkotóinak bemutatkozása

01. Az új remény

A Baár-Madas Református Gimnázium, Általános Iskola és Kollégium diákjai vagyunk. A csapatunk tagja: Szlankó András és Komjáthy Boglárka. Az inspirált bennünket, hogy most már csendesedik a járvány és újra felszabadulhatunk. Az új remény egy olyan történet, amely az egész koronavírusos helyzet és a karantén problémáit összefoglalja. Olyan helyzetet próbáltunk bemutatni, amely mindannyiunkat

érinthet, amelyet sokan átélhettek. Egy család mindennapjain keresztül mutattuk be, hogyan változott meg emberek élete egyik pillanatról a másikra. A történet vége mind testi, mind lelki megújulást hoz a családtagok életébe. Az is kiderül, hogy az Isten velünk van a nehéz helyzetekben, és ezt nem feledhetjük a járvány elmúltával sem.

02. Színarany

Kudron Melitta vagyok, a kiskőrösi Petőfi Sándor Evangélikus Általános Iskola és Gimnázium 7. osztályos tanulója. Az animációs kisfilmem, bár kezdő elkészítéssel, de egy probléma bemutatásának céljából készült. Korosztályomban én is megfigyeltem, hogy egyre többen látják csúnyának magukat. Sokan azt hiszik hogy muszáj egy bizonyos szépség-ideálra hasonlítaniuk. A szépség egy maszk lett, ami gyönyörű színaranynak látszik, de a látszat csal; az aranyból szürke műanyag lesz. De akkor mi az, ami igazi színarany? Az egyedi, személyre szabott, tökéletes szépségünk, amely még a járvány ideje alatt is megmarad. Erről szól az én kisfilmem.

03. Hiány

Csipak Hanna Szonja vagyok, a hódmezővásárhelyi Bethlen Gábor Református Gimnázium 9. osztályos diákja. Úgy gondolom, a vírushelyzet miatti korlátozottság hatására mindenki szívébe hiány telepedett. Ahogy szokás mondani, ha elvesztünk valamit, csak akkor vesszük észre mennyit is ért nekünk. Ezek a gondolatok inspirálták a filmet, melyben a mindennapokat az unalom, az érdektelenség, és a vágyakozás uralja.

Mikor elolvastam a verseny felhívását, azonnal eldöntöttem, hogy a megújulás témakörben indulok, hiszen ez nekem is kérdéses téma. Ez volt az első alkalom, hogy animációs kisfilmet készítettem, és érdekes tapasztalat volt magamat kipróbálni ebben a környezetben.

04. Levegőt venni

Dávid Noémi és Kaló Patrícia, a győri Apor Vilmos Katolikus Gimnázium 11. osztályos diákjai vagyunk. A digitális oktatás során vizuális kultúrából kaptunk egy feladatot, ahol megismerkedhettünk az animáció készítésével. Mivel iskolánkban egy osztályba járunk, végigkövethettük egymás munkáinak menetét, ötleteinek kivitelezését. Azonnal beleszerettünk ebbe a kifejezőmódba, hiszen statikus rajzok sorozatával életre lehet kelteni egy élettelen tárgyat vagy képet. Ezért nagyon örültünk ennek a lehetőségnek, hiszen így egyből egy megmértetés formájában próbálhattuk ki magunkat.

Már hónapokkal korábban elkészült az animációs videónk alapjaként szolgáló vers, melyet a koronavírus-járvány okozta bezártság ihletett. Szerettük volna ezeket a gondolatokat megosztani az emberekkel, hiszen mindenki egy nehézségekkel teli éven van túl. A rajzok elkészítésekor arra koncentráltunk, hogy a különböző rajzokat, színeket és textúrákat látva, mindenki saját emléket tudjon felidézni a Covid előtti időkből. Igaz, hogy a képeken egy barna hajú lány van megjelenítve, hiszen a narrátort szerettük volna valamilyen szinten "életre kelteni", de reméljük, hogy karakterünk arcnélküliségével többen bele tudják magukat képzelni filmünk főszereplőjének helyébe.

05. Le a maszkkal!

A filmet a Budapesti Rózsakerti Demjén István Református Gimnázium három 11. osztályos diákja készítette:

Abaffy Zsolt: Filmes előéletem, hogy 8 éves koromban eldöntöttem, hogy filmrendező szeretnék lenni, mert semmi nem volt rám olyan nagy hatással, mint a szemem előtt lepergő mozgóképkockák egymásutánja. A nagyszüleim oktattak drámát. Én is szeretem a színházat, de a mozgóképkultúra mindig jobban megfogott.

Ben Botond: Nagyon sokáig, egészen a 10. év elkezdéséig nem igazán tudtam, hogy pontosan mit szeretnék kezdeni az életemmel. Majd lassan rájöttem, hogy unalmas pillanataimban forgatókönyveket írtam filmekhez, szinkronizálok a barátaim kisebb projektjeiben, és hogy imádom a filmeket és a sorozatokat. Ekkor jöttem rá, hogy ebben az iparban találtam magamra, és hogy ezzel szeretnék foglalkozni az életemben. A projekt igazából csak úgy jött, és amiket kitaláltunk hozzá, azokat megalkottuk. Összeszokott csapat vagyunk, - úgyhogy a közös munka egyáltalán nem volt nehéz, és az alkotási folyamatot is nagyon élveztük mind a hárman.

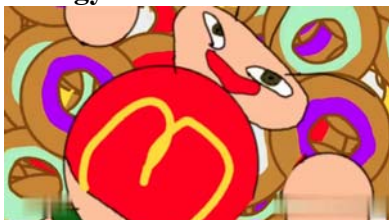
Nagy Bence: Egy darabig nem nagyon érdekelt a filmezés, azonban egy pár éve egy barátom megkérdezte, hogy van-e kedvem segíteni egy kisfilm elkészítésében. Azt mondtam neki, hogy persze, miért ne? Végül is rossz nem sülnhet ki belőle. Azóta, ha van valami hasonló lehetőség és nemcsak engem érdekel, akkor megpróbálom teljesíteni.

06. Amikor a járvány véget ér

Róth Barnabás vagyok, 18 éves, a győri Apor Vilmos Katolikus Iskolaközpont Gimnáziumának 11. évfolyamos tanulója. 15 éves korom óta foglalkozom videó készítésével. A Happy Video kreatív műhely tagjaként számos reklámfilm, videoklipben és kisfilmben vettem részt operatorként, vágóként, rendezőként vagy éppen produkciós vezetőként. Fontos számomra, hogy az általam készített videók ne csak egyszerű képek legyenek, hanem adjanak valami plusz információt, életérzést a nézők számára. - Megélni a bezártságot, az elzártságot, a közösségi élmények megszűnését, azt, hogy a megszokott életvitelünk, a pezsgés, a lüktetés véget ért, hogy új szabályok jönnek, hogy teljesen átalakul körülöttünk a világ – talán ezek voltak a legnehezebbek a karantén idején. Fiatalként a „bezártság” érzése, a barátokkal való személyes találkozások megszűnése, az élet apró örömeinek halványodása mind-mind olyan impulzus, amiből megfelelő inspirációkat tudtam meríteni a kisfilm készítése közben.

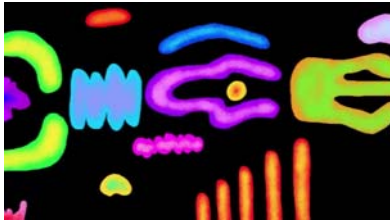
07. Egy kövér ember története

Balog Gergely vagyok, a hódmezővásárhelyi Bethlen Gábor Református Gimnázium 10. osztályos biológia-kémia tagozatos tanulója. Mindig is szerettem az animációkat. Gyerekkoromban sok rajzfilmet néztem, most animéket nézek. Szerettem volna kiélni a kreativitásomat, és ehhez a

nyári szünet tökéletes alkalom volt. Ezt a filmet telefonon készítettem egy ingyenes programmal. A fő motivációm ungdani Hülyegyerek című sorozata volt. Előtte készítettem egy Pokemonos animációt, azon tanultam meg az alapokat. Ezzel az alkotással mosolyt szeretnék csalni az emberek arcára, ugyanakkor egy kicsit rá is szeretnék világítani arra, hogy milyen világban élünk.

08. Táncoló gumicukrok

Dérczy Abigél vagyok, a Patrona Hungariae Gimnázium végzős diákja, mellette pedig a Hegyező Animációs Szabadiskolában tanulok, és készülök az egyetemi felvételire. Számomra az animációban talán az a legizgalmasabb, hogy mennyi lehetősége van az alkotónak a kísérletezésre. A filmben az érettségi előtti lelki állapotomat szerettem volna bemutatni. Azzal kísérleteztem, hogy hogyan tudom az érzelmeimet absztrakt formákon és a mozgásukon keresztül átadni, illetve levezetni. A készítés közben nem rajzoltam storyboard-ot, hagytam, hogy az érzelmeim vezessenek, teljesen impulzív döntéseket hoztam.

09. A Vírus

Schandl Leventének hívnak, és a Pápai Református Gimnázium 11. évfolyamos grafikus tanulója vagyok. Itt ismerkedtem meg több másik hasonló program mellett a Blender nevezetű 3d tervező programmal, amellyel a filmet is készítettem. Autodidakta módon, szabadidőmben, sokszor online-órák közben tanultam meg. Eleinte csak az autók és egyéb tárgyak modellezése kötött le. Számítógépes-grafika tanárom ajánlotta a pályázatot. Egyből kedvet kaptam a benevezéshez. Gyakran egész napokat töltöttem a modellezéssel, az animalást és a vágást menet közben, tutoriálok segítségével tanultam meg.

10. Jelenség

Varga Nikolett Alexa vagyok, kiskorom óta hobbim a rajzolás, és mindig is érdekelték a filmek. Ezért is jelentkeztem a Balázs Győző Református Gimnázium animáció szakára, ahol jelenleg 12. osztályos vagyok. A film Örkény István Jelenség című egypercesének feldolgozásaként készült az érettségi vizsgámra.

11. Vigyázzunk egymásra!

Ókovács Benedek vagyok, a váci Piarista Gimnázium 10. osztályos diákja. Filmeket harmadik, lassan negyedik éve szerkesztek. Szabadidőm jelentős részét videózással, újságírással töltöm. A főszerkesztője vagyok egy váci piarista diákoldalnak, oda is gyakran gyártunk kisvideókat, műsorokat. Az animációs világ is egyre jobban érdekel, szeretném ebbe is hasonlóan beleásni magamat. A film elkészítésére áprilisban az adott motívációt, amit a közösségi médiában láttam. Kommentekben, posztokban terjedtek a hamis, sokszor szánt szándékkal terjesztett hírek az oltásokról, - ezekre a cáfolatok az emberek töredékét érik csak el. A film célja, hogy pontot tegyen ennek a járvány sújtotta másfél évnél a történetére, és megmutassa: úgy kell egymásra vigyáznunk, ahogyan azt a Jóisten is teszi.

